

geret Vælger, medens Manden med den lille Indtægt og maaske den gode Forstand ikke kan opnaa denne Værdighed. Det kunde i denne Forbindelse være interessant over for dem, som holde paa, at de store Indtægter skulle have den store Indflydelse, at undersøge: Hvorfra stamme de store Indtægter, hvem skaber de store Indtægter? Jeg er ved Betragtningen af dette Forhold kommen til det Resultat, at Indtægterne skabes gennem Arbejde, det være sig aandeligt eller fysisk, og man kan sætte to forskellige Mennesker, hvoraf den ene maaske er særlig godt udrustet, ved Siden af hinanden og lade dem virke sammen, den første vil dog aldrig ved sit eget Arbejde kunne drive sin Indtægt synderlig højere op end den anden. Nej, de store Indtægter skabes ikke ved eget Arbejde, de store Indtægter tilvejebringes først i det Øjeblik, da en Person har en saadan Stilling, at han kan udnytte andres Arbejdskraft, at han kan drage en Del af andres Udbytte over til sig. Først derved skabes de store Indtægter. En Mand har f. Eks. 100,000 Kr. Han kan da uden at røre en Finger modtage en Indtægt paa 4—5,000 Kr. om Aaret, men denne Indtægt er Frugten af andres Arbejde. Det forekommer mig nu at savne en hvilken som helst Berettigelse, at dette, at en Person har en saa begunstiget Stilling i Samfundet, at Forholdene tillade ham at udnytte sine Medmennesker, ogsaa skulde medføre, at han skulde have en særlig privilegeret Stilling i det offentlige Liv. Det forekommer mig derfor, at Kravet om den privilegerede Valgret ikke har nogen som helst hverken moralsk eller juridisk Berettigelse. En anden Sag var det, hvis Tilhængerne af den privilegerede Valgret kunde godtgøre, at den privilegerede Valgret i den Tid, den havde virket, havde fremmet en lykkelig Udvikling af vore kommunale Forhold. Men det tror jeg ikke, man er i Stand til at godtgøre. Jeg tror snarere, at man er i Stand til at paavise, at de Fremskridt, der ere skete inden for vore kommunale Virksomheder, ikke stamme fra den privilegerede Valgrets Repræsentanter, men tværtimod fra den almindelige Valgrets Repræsentanter. Hvis man kunde konstatere, at den førstnævnte Paastand var rigtig, vilde jeg sige, at det var et Argument, som man havde Grund til at tage Hensyn til. Men jeg tror, som sagt, at man heller ikke deri kan søge nogen som helst Grund til at forsvare den privilegerede Valgrets fortsatte Bestaaen.

Der er et Spørgsmaal, som dette Lov-

forslag søger at løse: det er Spørgsmaalet om Kvinders Valgret. Jeg kan slutte mig til den Bestemmelse i Loven, som giver Kvinder kommunal Valgret. Der fremkom i Gaar fra et æret Medlem, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig), nogle Betragtninger, som motiverede hans Modstand imod, at Kvinder fik Valgret, Betragtninger, som jeg synes mere høre en svunden Tid til end Nutiden, mere høre den Tid til, hvor de saakaldte gode patriarkalske Forhold vare raadende og herskende. Men disse Forhold raade ikke længere i Samfundet, og de komme heller neppe til at raade mere. Forholdene have jo udviklet sig højst forskelligt i den sidste Menneskealder, og Kommunerne have maattet optage ny Opgaver og have maattet udvide deres Virksomhed til Omraader, hvor de ikke tidligere have haft noget at gøre. Jeg kan saaledes nævne for Københavns Kommunes Vedkommende det i de senere Aar oprettede Husholdningskursus for unge Piger. Kommunalbestyrelsen har oprettet dette Kursus i Erkendelse af, at Hjemmene, i alt Fald en stor Del af dem, ikke længere havde Betingelser for at give Døtrene den Uddannelse i Husgerning, som de tidligere have faaet. Men naar noget som Husgerning kommer til at sortere under Kommunalbestyrelsen, er det jo i Virkeligheden et Stykke af Husmoderens Virksomhed, der bliver Genstand for kommunalt Styre, og hvad er saa mere naturligt, end at man under disse Forhold søger at drage Kvindens Evner og Kræfter, som jo kræves til denne Virksomhed, ind i det kommunale Liv. Det forekommer mig derfor, at selv om nogle staa som personlige Modstandere af, at Kvinderne skulle have Valgret, byder Hensynet til en sund og god Udvikling af vore kommunale Forhold, at vi søge at drage dem med ind i den kommunale Virksomhed, søge at udnytte de særlige Evner, som de paa visse Omraader have fremfor Manden. Jeg vil med disse Ord anbefale Lovforslaget og haaber, at det maa kunne lykkes at gennemføre det i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

J. Pedersen: Der har ikke under denne Forhandling, men ved mange tidligere Lejligheder været rettet stærke Angreb paa Regeringen, fordi den først nu er fremkommen med dette Forslag. Jeg tror, at disse Angreb have været uberettigede. Og det forekommer mig, at den Forhandling, der har været ført i Gaar og i Dag,